

MOJA IZKUŠNJA ERASMUS+ PRAKSE

Maruša Sirc

Kontakt: marusa.sirc@gmail.com

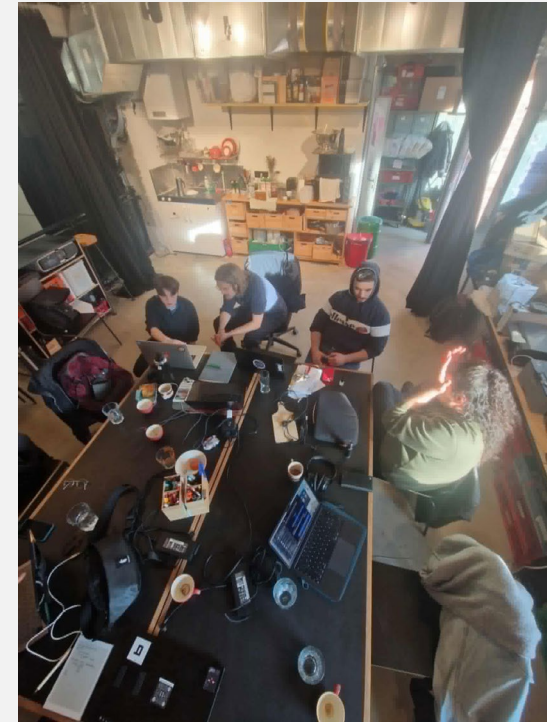
Študij: absolventka prve stopnje gledališke in radijske režije

Študijsko leto 2024/25

PODATKI O INSTITUCIJI GOSTITELJICI

- Das LOT (Dunaj, Avstrija)
- <https://www.lot.wien> (najbolj so aktivni na instagramu: @das.lot)
- Das LOT je transdisciplinarni center za umetnost in umetniško raziskovanje, ki ga vodi društvo ECHOLOT

POTEK PRAKSE

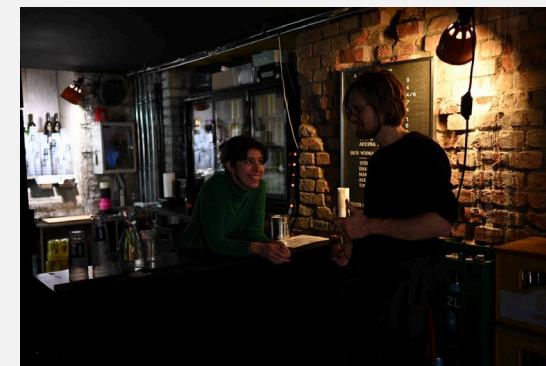
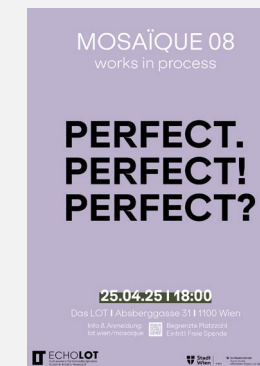
Z delom das LOTa sem bila seznanjena že prej, ker je leto nazaj tam prakso opravljala moja prijateljica, ki pa mi je center toplo priporočila. Udeležila sem se njihovega formata OPENLOT, kjer sem lahko spoznala ekipo in že takrat so mi rekli, da se lahko vrnem in pri njih opravljam dolgoročno prakso.

Opravljala sem desetmesečno prakso, ki mi je omogočila, da sem bila v društvu deležna pregleda celotne sezone. Iz meseca v mesec se delovanje centra spreminja, saj je odvisno od mesečnega sporeda dogodkov in formatov, ki se odvijajo – na podlagi tega pa se je menjala tudi moja vloga.

Moje delo se je delilo na tri segmente:

- Pisarniško delo in "daily buisness" centra: ponedeljkovi sestanki, pomoč pri promociji dogodkov, organizacija dokumentov, pisanje in prevajanje besedil za spletno stran...
- Umetniško delo: društvo, ki vodi das LOT ima v prostoru svoje dogodke, pri katerih sem lahko sodelovala pri organizaciji in kuraciji (kot članica komisij pri različnih open callih). V času prakse sem lahko organizirala tudi svoj LotLab, ki je eden od formatov centra.
- Delo na dogodkih: mesečno se je na našem programu zvrstilo tudi mnogo koncertov in techno dogodkov na katerih sem delala na vstopu (prodaja vstopnic), v baru ali pa opravljala awarness. Za vse izmene na dogodkih sem bila dodatno plačana, kar mi je finančno tekom prakse zelo pomagalo.

Ker je sestava društva precej mednarodna, je bil primarni jezik moje prakse angleščina, a ker imam dobro znanje nemščine (je eden od predmetov, ki sem jih imela na maturi, sem pa v stiku z njo že od otroštva), sem lahko pomagala pri prevajalskih delih – če so bili na sestankih prisotni samo nemški "native speakerji", smo sestanke imeli v nemščini, kar je pomagalo pri nadgradnji mojega jezikovnega znanja.

ISKANJE STANOVANJA

Sprva mi je bilo zelo težko najti stanovanje, iskala sem dva meseca po različnih FB skupinah in na raznih spletnih straneh (predvsem HousingAnywhere in pa WG gesucht), a sem redko dobila odgovor in v primeru, da sem ga, je bilo vedno obvestilo, da so sobo že oddali. Iz obupa sem za pomoč prosila na instagramu, kar se je dejansko obrestovalo, saj sem preko prijateljice izvedela za sobo, ki se je oddajala v Hrvaškem akademskem klubu na Dunaju – za sobo sem morala napisati motivacijsko pismo in se sestati s člani kluba, ki ima v lasti stanovanje. Klub je na super lokaciji (pri Karlsplatzu v 4. becirku, ki je zelo dobro povezan z različnimi linijami javnega prometa), tudi najemnina in stanje sobe in stanovanja sta bila super za ceno (460eur vključeno s stroški) – živel sem še s tremi cimri (ena od njih je iz Koroške in je nekaj časa živel v Ljubljani, dva pa sta gradiščanska hrvata in sem z njima večinoma govorila hrvaško).

STROŠKI BIVANJA

Najemnina: 460eur

Potniški prevoz: letna kart 365eur (če nisi študent na izmenjavi pri njihovi univerzi, ne moreš kupiti študentske semestrsk kart, ampak rabiš letno, ki je po njihovem sloganu "euro na dan" precej ugodna, javni prevoz pa je SUPER!!!!)

Hrana/pijača: v trgovinah so cene precej podobne kot so v Sloveniji, pijača v lokalih in barih pa je bistveno dražja. Pogrešala sem študentske bone, je pa na Dunaju popularna aplikacija Toogoodtogo, kjer različne restavracije in tudi živilske trgovine pred zaprtjem po ugodni ceni dajo hrano, ki jim je v dnevu ostala – priporočam!

Vstopnice: večina gledališč nudi precej ugodne študentske vstopnice (med 9 in 15eur), če pa jih zmanjka za predstavo pa so lahko karte precej drage

Pokrije štipendija vse?

Štipendija mi verjetno ne bi zadostvoala, ker se začetni stroški zelo nakupičijo (varščina, letna karta, odkup pohištva v sobi itd.), sem pa lahko ostala finančno stabilna zaradi raznih izmen v LOTu, ki so bile dodatno plačane, poleg tega pa sem tudi od društva dobila plačilo za delo financiranih projektov, pred koncem leta so nam vsem pripravnikom celo dali božičnico, ker so bili zadovoljni z našim delom, tako da sem imela srečo 😊

ZAKAJ PRAKSA?

Sama sem že od srednje šole želela izkoristiti možnost Erasmus izmenjav, a se potem tekom študija nikoli nisem zbrcala v to – mislim, da je za to odgovoren nek strah, da bi zamudila delo na produkciji in cel semester z letnikom, sploh pa mi je bilo težko ugotoviti, kateri študijski programi v tujini imajo študij režije zastavljen na način, ki bi me bolj pritegnil. Iz tega vidika mi je bila praksa idealna priložnost, ker sem jo izkoristila v času mojega dodatnega leta, hkrati pa sem lahko ostala tam deset mesecev, kar mi je omogočilo, da sem se res dobro spoznala z mestom.

Delo, ki sem ga opravljala na začetku, je bilo najbolj v stiku z mojim dejanskim študijem, ker sem bila asistentka režije pri zvočnih sprehodih, ki smo jih pripravljali za Favorite fall festival, nato pa sem delala bolj administrativne stvari - tudi delo pri umetniških projektih je bilo bolj produkcijske narave, tako da sem kmalu začela pogrešati stik z gledališkim delom. Zelo sem hvaležna tudi za stik z delom na različnih tipih prireditev, ker sem se naučila ogromno o pripravi in logistiki koncertov, techno dogodkov in festivalov (v času, ko sem delala smo imeli dva – Favorite fall festival in pa Butoh festival).

Rada sem delala z društvom, ki vodi prostor in zelo cenim njihovo zaupanje – nikoli nisem imela občutka, da sem “samo pripravnica”, zelo so cenili moje mnenje in me aktivno vključevali v odločitve društva kot enakopravno članico. Ekipe je zelo fluidna, jaz sem bila priča menjavi skoraj celotne ekipe, ki je bila posledica različnih dejavnikov, konstantno pa so se menjali tudi pripravniki, ki so prišli za krajše obdobje. Srečo sem imela, ker sem prakso začela in končala istočasno kot ena od mojih “sopripravnic”, tako da je bilo vse spremembe v kolektivu lažje prenesti, ker mi je ona predstavljala konstanto.

Prakso bi toplo priporočila vsem, ki o njej razmišljajo - zase mislim, da sem mogoče ostala predolgo, ker sem se kreativno pri delu začela precej dolgočasiti, vseeno pa je Dunaj noro lepo in učinkovito mesto in je bilo lepo živeti tam skoraj eno leto (me je pa gledališko precej razočaralo, tako da vsi fellow GLR študenti: ni boljše scena, je mogoče celo slabša, ima pa več denarja, kar je zelo razvidno v produkcijah).

Če imaš kakšno vprašanje glede prakse, me lahko karkoli vprašaš – na socialnih omrežjih nisem vedno najbolj odzivna, lahko pa me kadarkoli kontaktiraš na mail (marusa.sirc@gmail.com :))

